

1918-01-21

AFSENDER

Harald Bing

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København (Danmark)

Modtagersted:

Villefranche-sur-Mer (Frankrig)

Omtalte personer:

Sigrid (Abildgaard) Bing

Harald Bing

Harriet Bing

Ludvig Bing

Bing & Grøndahl

Anse Willumsen

Edith Willumsen

Gersemi Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/I/2 – B

DOKUMENTINDHOLD

Harald Bing takker for Willumsens hilsen i anledningen af sit jubilæum. Han fylder nu snart 70 år, og han ville ønske, at han kunne have fejret sin fødselsdag i selskab med Willumsen. Bing beskriver derudover livet i Danmark, som han synes er fyldt med småborgerlige banaliteter og mørke sind. Et lyspunkt er dog, at Bings ældste søn snart skal giftes.

TRANSSKRIFTION

Kbhvn 21/1/18

Kære Willumsen;

Det var et ypperligt Indfald af Dem at sende mig en Julehilsen.

Jeg blev meget glad over at modtage Deres illustrerede Skrivelse, selv om den havde været længe Underveis, en hel Maaned.

De spørger om hvordan vi lever heroppe? Graat i graat, Søle og Slud, mørke Sind og tunge Tanker. Derude i Verden gaar de store Drag og medens de overalt Kæmpe for Ære, Liv og Gods, sidder vi i Danmark og skærer Hakkelse med alt det Sludder om Valgkredse og Partier og han sa'e og Du

2

mente. Der var et Øjeblik ved Krigens Udbrud da jeg virkelig troede, at en Verden i Brand dog kunde bevirke at vi afrystede lidt af vor Smaaborgerlighed. Men vi er nu født til Bagateller – og noget stort vi bli'er eiheller.

Hvad mit Hjem angaar trives vi alle ret godt; min Kones Helbred er jo aldrig fuldt paalideligt, dog synes hun at overvintre taaleligt.

Selv er jeg jo nu en Olding, som med rystende Knæ og vaklende Skridt nærmer mig Gravens Rand. I næste Maaned – d. 26 Februar – fylder jeg 70 Aar; det kan man da kalde for en Jubelolding. Naar nu ikke alt var saa trist og elendigt rundt omkring i Verden, saa skulde der

3

være Fest den Dag i det gamle Hus paa Versterbro; De og jeg skulde fylde et Bæger af den rigtige Flaske og drikke en Skaal paa vort tyveaarige Venskab. Og bagefter traadte jeg Dandsen – en Sagtevals om jeg maa bede – med den slanke Fru Edith. Dog, nu sidder De begge mange Mile borte og kigger udover det blaa Middelhav; medens jeg er ved at forgaa af Mug og Gnavenhed over Menneskehedens Daarskab og Synder.

En lille Solstraale faldt ind til os da min ældste Søn – De husker nok den tykke Ludvig med det glade Ansigt – en smuk Dag for nogle Maaneder siden forlovede sig med en sød, ung Pige, Frk Abildgaard, som i Løbet af kort Tid er bleven

4

vor kære Datter. Han altsaa Sønnen er Jurist, gaar Sagførerveien og
saasnart han opnaaer Bestilling, tænker de at gifte sig.

Herregud – saa Børnene gaar nu i Skole. Ja Tiden rider forbandet hurtigt,
altfor hurtigt for en stivbenet gammel Kavalier. Jeg tænker tilbage paa de
Dage da en vis Frk E. Lautrup traf sin tilkommende Ægtemand herude paa
den gamle Fabrik. Ja, det blev jo efter Omstændighederne ganske godt,
dette Sammentræf.

Farvel for idag, cher maitre og Mme W, Hilsen fra alle hos mig, vi bevarer
Dem begge i venlig og kærlig Erindring.

Deres hengivne

Harald Bing

København 21/1/18

Kære Vilsumsen;

Det var et ypperligt Indfald
af Dem at sende mig en Jubelkæde.
Jeg blev meget glad over at modtage
Deres ihæstede Skrivelse, dels om
den havde været lange undervejs,
en hel Maaned.

De spørger om hvordan vi lever
heroppe? Jaat i jaat, Sol og
Stad, mørke Sind og tungsind.
Derude i Verden gaaer de store
Drag og møder de overalt Kampen
for Liv og Gods, sidder vi i
Danmark og skærer Hakkelse
med alt det Sludder om Valgkræfte
og Partier og havesa'e og Du

meate. Der var et Gæblik ved
Krigens Udbrud da jeg virkelig
troede, at en Verden i Brand
dog kunde bevise at vi opretholdt
Kædt af vor Smærborgerskab. Men
vi er nu faldt til Bagateller - og
noget stædt vi bli'er eibeller.

Hvad mit Hjem angaar, trø-
nes vi alle ret godt; min Stenes
Helbred er jo aldrig fuldt frisket
dog synes han at overvinde fædelig.
Selv er jeg jo nu en Alting, som
med roste og vakkende Skæb-
nermer mig Heavens Rand. I næste
Måned - d. 16. Februar - følger jeg
20 Aar; det kan man da kald
for en Jubelhelting. Naar nu ikke
alt var saa trist og elendigt
omkring i Verden, saa skulde der

³ vare Test den Dag i det gamle
Hus paa Vesterbro i De og jeg
skulde fylde et Bager af den
rigtige Flaske og drikke en Skål
paa vort tyveaarige Venuskab. Og
bagefter kastede jeg Panden — en
Fagtevals om jeg maatte — med den
slanke Fru Edith. Dog, nu sidder
De begge mange Mile borte og kigger
udover det Blaa Middelhav, medens
jeg er ved at forjæse af Maj og Gna-
venthed over Mennekeheden, Paar-
skab og Synder.

En lille Solstråle faldt ind
til os da min elskte Søn — De
husker nok den tykke Ludvig med
det glade Ansigt — en smuk Dag for
nogle Maanedes siden forlovede jeg
med en Søn, ung Pige Erik Wildgaard,
som i Løbet af kort Tid er bleven

27.
voe kære Datter. Kan en Jurist,
gaar Sagførerveien og haasnet
han opnaar Bestilling, tænker
de at gifte sig.

^{altsaa Louise}
Herregud - den Brune gaar
nu i Skole. Ja Tiden rider forbi
det hurtigt, altfor hurtigt for en
støbenet gammel Kvalleer. Jeg
tænker tilbage paa de Dage da
en vis Frk E. Lauritsen traaf sin
tilkommande Efterskole herude paa
den gamle Fabrik. Ja, det blev
jo efter Omstændighedene ganske
godt, dette Sammentraf.

Farvel for idag, cher maitre
og Mme W, Hilsen fra alle hos
mig, vi bevarer Dem begge i ven-
lig og kærlig Erindring.

Deres hengivne
Marcel Rasmussen

